

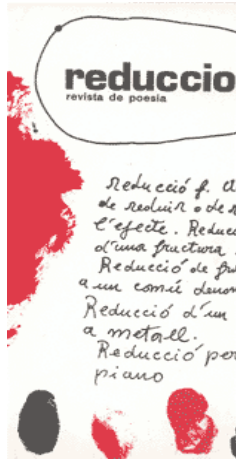
Miquel Martí i Pol (1929-2003)

El “poeta del poble”

DIRECCIÓ GENERAL DEL LLIBRE I BIBLIOTEQUES

BIOGRAFIA

La biografia de Miquel Martí i Pol (Roda de Ter, Osona, 1929) ha estat marcada per alguns trets definitoris, entre els quals sobresurten els següents: a) el seu lligam al poble nadiu, on ha viscut sempre; b) la seua condició obrera, com a escriptor a la fàbrica tèxtil La Blava, de Roda de Ter, on treballà des dels 14 anys fins als 43; c) les conseqüències de la malaltia que contragué pels volts del 1970, una esclerosi múltiple que des d'aleshores li ha impedit de moure's i de parlar amb normalitat; d) el compromís del poeta amb la seua classe social i amb el país; e) la seua disposició, des de jove, a interrogar-se, a esforçar-se per conèixer-se a si mateix i el món que l'envolta. I, és clar, la seua dedicació a la poesia, que començà a donar fruits entorn del 1948. Des d'aleshores, la millor referència biogràfica de Martí i Pol ha estat la seua obra. Miquel Martí i Pol no s'ha dedicat només a la poesia: tot i considerar que la prosa és la seua assignatura pendent, ha publicat un volum de narracions, *Contes de la vila de R... i altres narracions* (1978), dos volums de memòries, un d'articles periodístics i diverses traduccions. Ha col·laborat en algunes revistes, entre les quals cal remarcar *Inquietud* (1955-1966) i *Reduccions* (des del 1977), del consell de redacció de la qual forma part.

Dels plantejaments existencialistes al realisme històric

Format sota el catolicisme imperant a la postguerra, en un ambient perfectament descrit a *El poble* (1966), el jove Martí i Pol es presenta tot interrogant-se sobre el seu ésser i el seu destí. Afirma el seu jo, distint d'un "vosaltres" que inclou la resta dels humans però que es concreta en la gent que l'envolta, bàsicament de condició obrera, la qual en el fons admira, i constata el desconcert —que en poemes com els d'*El fugitiu* arriba a ser angoixa— que li causa el procés gradual de coneixença —o descoberta— de la pròpia personalitat. Una crisi dels valors religiosos, que es manifesta aproximadament entre el 1952 i el 1957, acaba d'accentuar l'íntim isolament en què ha viscut el poeta fins que, a la fi, la crisi es resol per mitjà d'una obertura, podríem dir-ne social, a la realitat del seu entorn, concretada inicialment en els dos marcs espacials immediats, el seu poble i la fàbrica on treballa; d'aquí neixen els poemes d'*El poble* i dels dos conjunts *La fàbrica*-1959 i *La fàbrica* (1972). Amb els poemes d'*El poble* i *La fàbrica*, Martí i Pol s'inclou de ple en el corrent que s'ha anomenat del realisme històric en tant que hi tradueix un món —el de la gent amb qui conviu— que coneix bé i des de dins i que descriu per mitjà de procediments tan realistes com l'inventari o la crònica.

Els obrers que van a la feina cada dia, a la fàbrica o enfilant-se per les bastides, les dones que fan la feina de casa, els jubilats, són els protagonistes d'aquests poemes, els seus "herois", perquè el poeta els eleva a aquesta categoria en considerar la seua feina, la seua vida, com una autèntica gesta gairebé èpica. El contrast entre la descripció de la vida de l'obrer, que es desenvolupa en condicions molt dures, i el tractament humà, d'una gran tendresa, amb què el poeta es refereix a les persones concretes, a voltes amb noms i cognoms, que formen "la seua gent", és una de les característiques més originals d'aquesta poesia. El poeta, en fi, se sent compromès amb la gent del seu poble i la seua fàbrica i, per extensió, amb la classe social de la qual formen part, fins a posar la seua veu i el seu gest —discurs i acció— al seu servei: "D'ells vull parlar, en parlar de la gent

d'ara. / D'ells vull parlar. Sense ells, jo no existeixo." Òbviament, una poesia d'aquesta mena s'expressa a través d'un llenguatge directe i assequible, però, lluny de caure en el perill del pamfletisme, Martí i Pol aconsegueix de mantenir el valor poètic dels seus textos a través d'una tria acurada del lèxic i de la recurrència de metàfores i imatges simples evocadores de sensacions i estats anímics que permeten al lector de familiaritzar-se amb el context social i alhora penetrar en l'univers personal dels homes i les dones que s'hi mouen.

De l'enclaustrament a una nova obertura

Els efectes de l'esclerosi múltiple que Martí i Pol contrau pels volts del 1970 es fan presents ja a partir dels *Vint-i-set poemes en tres temps* (1972). L'objecte de la seua poesia, fins al 1975, s'interioritza; ara s'imposen la solitud, l'angoixa, una certa presència de la mort, i el poeta defineix un món reduït i tancat, l'únic que percep com a possible en les noves circumstàncies que li toca de viure. En aquest context, els sentits prenen un paper important —la vista i el tacte, especialment— perquè són els instruments que li permeten de fixar els límits de la seua realitat. Els poemes de *Cinc esgrafiats a la mateixa paret* (1975), carregats d'imatgeria, sintetitzen magistralment el nou món del poeta i l'actitud amb què s'hi enfronta, una actitud que no cau mai en la desesperança, sinó que malda sempre per aferrar-se a la vida: amb les limitacions que calgui, però viure.

A *Quadern de vacances* (1976) Martí i Pol revela ja l'inici de la superació de l'estat anterior, i els llibres següents posen de manifest un cant a la vida cada cop més esclatant, que arriba al cim amb volums com *Estimada Marta* (1978) i *L'àmbit de tots els àmbits* (1981). Ara el poeta aposta clarament pel futur, amb optimisme, amb unes enormes ganes de viure i amb una renovada fe en l'home. Reprèn la poesia amorosa, amb un matís fins i tot eròtic. I convida el lector a una reflexió cívica sobre la necessitat d'aportar cadascú el que pugui en la construcció del país comú. Són tres vies —la fe en el futur, l'eroticisme i la reflexió cívica— que defineixen un nou moment, cabdal, en l'obra del poeta i donen alguns dels seus textos més madurs.

És en aquest procés de nova obertura quan Martí i Pol inicia un aprofundiment en la seua reflexió sobre la poesia i la seua activitat com a poeta, reflexió que es va accentuant al llarg dels anys vuitanta i noranta. Aquesta reflexió és objecte d'alguns poemes, com, per exemple, uns quants de l'apartat "Capfoguer" d'*Estimada Marta*, i d'alguns textos més teòrics, com l'article del 1987 "Algunes consideracions sobre experiència i poesia" (*Reduccions*, núm. 34). La poesia és entesa com un procés de coneixement interior per part del poeta, d'autoanàlisi, per tant lligada a l'experiència personal, tot i que aquesta experiència pot tenir molts matisos. Martí i Pol entén que la poesia tendeix a expressar el que és essencial de la vida personal i la col·lectiva, i a expressar-ho amb senzillesa. D'altra banda, el material amb què treballa el poeta, la paraula, és objecte d'atenció preferent: no pot ser utilitzada de manera gratuïta, sinó que se li ha d'exigir densitat, justesa i capacitat de suggestió.

De la serenitat al desconcert

En plena maduresa vital, la poesia de Martí i Pol traspua una innegable sensació de serenitat, present ja en textos com els del *Primer llibre de Bloomsbury* (1982) i confirmada a *Els bells camins* (1987). Ni tan sols el dolor produït per la mort de la primera muller, que genera el *Llibre d'absències* (1985), no trenca aquesta actitud del poeta. Es tracta d'una serenitat feta de saviesa de viure, d'experiència, d'observació del món que envolta el poeta, des d'una certa posició "tardoral", i sobretot de voluntat de coneixement, aplicada en especial al propi jo del poeta. Aquest procés d'experiència, d'observació i de coneixement, associat a una progressiva manifestació del valor absolut de l'amor, és el que permet al poeta de seguir creixent, de seguir madurant, d'autoafirmar-se cada cop amb més plenitud.

Amb tot, en els llibres que publica ja en els anys noranta —el primer dels quals, però, conté textos escrits a partir del 1986— la poesia de Martí i Pol presenta un nou tombant, definit pel desconcert, el desencís, la inseguretat. Es tracta de sensacions personals, íntimes fins i tot, accentuades pel pes dels anys —el poeta reconeix que es fa vell—, i hom diria que per la descoberta d'unes noves manifestacions de la pròpia personalitat, desconegudes, o almenys ocultes fins ara, que se li imposen i destorben la relativa placidesa amb què s'havia acostumat a fer front a si mateix. Aquestes sensacions desconcertants provoquen ara, també, molts silencis, llargs períodes d'agrafia, rars en el conjunt de la producció de Martí i Pol.

Ara bé, aquesta sensació de desconcert no és només personal: tant a *Un hivern plàcid* (1994) com al *Llibre de les solituds* (1997) es deriva també de la reflexió sobre la vida col·lectiva del país, sobre els esdeveniments d'ordre social i polític coetanis. I aquí el desencís de Martí i Pol esdevé crític, de nou, lluny d'abandonar-se a la resignació o a la passivitat. Al darrer volum, *Llibre de les solituds*, el poeta recupera la ironia, ja present en alguns llibres d'anys enrere, com a recurs per a salvar-se tant del desconcert com de la resignació, amb la qual cosa introdueix un element que permet de pensar en la superació d'aquesta darrera etapa.

©Pere Farrés (Universitat de Barcelona)

SELECCIÓ D'ARTICLES I ESTUDIS SOBRE LA SEUA OBRA

- Broch, A. (1999). Pròleg a *Antologia poètica*. Barcelona: Barcanova.
- Desclot, M., Medina, J. (1976). Pròleg a *M. Martí i Pol, el llarg viatge. Obra poètica II*. Barcelona: Llibres del Mall.
- Hosle, J. (1977). Pròleg a M. Martí i Pol; *Amb vidres a la sang. Obra poètica III*. Barcelona: Llibres del Mall.
- Farrés, P. (1979). "Una aproximació a la poètica de M. Martí i Pol a propòsit de Capfoguer". *Serra d'Or*, núm. 237, p. 35-37
- Farrés, P. (1989). "L'obra de Martí i Pol en un moment decisiu". *Reduccions* núm., 42, p. 72-80
- Parcerisas, F. (1985). Pròleg a M. Martí i Pol, *Per preservar la veu. Obra poètica V*. Barcelona: Llibres del Mall.
- Pujades, I. (1999). *L'arrel i l'escorça* (volum I). Barcelona: Proa Biografia.
- Solà, L. (1975). Pròleg a M. Martí i Pol, *L'arrel i l'escorça. Obra poètica I*. Barcelona: Llibres del Mall.
- Triadú, J. (1980). Pròleg a M. Martí i Pol, *Les clares paraules. Obra poètica IV*. Barcelona: Llibres del Mall.

ENTREVISTES

- Roig, M.: "Miquel Martí i Pol, entre les comarques i el proletariat català". Serra d'Or, agost 1972
- Garcia, X.: "Miquel Martí i Pol, poeta del poble", Oriflama, novembre 1972.
- Coromina, E. "Miquel Martí i Pol: cal tocar de peus a terra". Canigó, 11 octubre de 1975.
- Farrés, P. "Una mica de tot amb Miquel Martí i Pol". Butlletí Informatiu de la UCE de Vic, 13 d'agost 1976.
- Sala, J. "Miquel Martí i Pol, poeta d'un poble", Quicarell, Centelles, agost 1976.
- Busquets i Grabulosa, L. "Miquel Martí i Pol: mormol, serè i sonor". El Correo Catalán, 28 gener 1978, recollida a Plomes Catalanes Contemporànies, Llibres del Mall, 1980.

REFLEXIONS

«Caigut en l'oblit de les editorials durant els anys cinquanta i seixanta, sense el suport de la crítica influent que imposa noms i corrents a través d'antologies i col·leccions, Martí i Pol ha esdevingut després el poeta de llengua catalana més llegit, més cantat i més recitat».

(**Ricard Torrents**)

«69 anys, 30 llibres de poemes, tiratges de més de 10.000 exemplars, 69 poemes musicats: Llach, Subirachs, Ramon Muntaner, Paco Muñoz, Maria del Mar Bonet, Celdoni Fonoll, Manel Camp i grups amb noms tan diversos com Sis Som, Gavines del Ter, Grup Peix Fregit..., fins a 24 grups o cantants diferents».

«Sense ritme, no hi ha música, insistia Schubert, si la memòria no em traeix. Tampoc no hi ha poesia, i Miquel Martí i Pol des dels seus començos ho ha intuït molt bé.»

(**Salvador Espriu**)

"A través de la poesia de Miquel Martí i Pol descobrim una experiència vital i concreta, lligada però a un temps històric determinat. La seua vida, la seua biografia, amb una experiència vital específica, representativa d'una classe i una condició social determinada, no està deslligada d'un temps històric que ha marcat el devenir de la societat catalana d'aquestes darreres dècades. Diverses representativitats flueixen, doncs, dins d'aquesta obra: la representativitat d'una classe social i del marc geogràfic d'una Catalunya interior genèricament rural però amb una presència industrial que crea una contraposició/contradicció entre els dos móns; una representativitat temporal i històrica que situa aquesta poesia en un context on es debaten idees -religioses, socials, polítiques i nacionals- que també s'incardinen d'una manera prou evident en el discurs i la reflexió poètica que mena el poeta."

(**Àlex Broch**, pròleg a *Antologia poètica*. Barcelona: Barcanova, 1999)

"La paraula ha anat guanyant en exactitud; el poeta, en seguretat i concisió. Però això a costa de treball, de treballar, cada dia, la lletra, la paraula, el vers. L'edifici ha anat bastint-se a poc a poc, enmig de la indiferència dels uns i del somriure de superioritat dels altres. En definitiva, però, el poeta ha bastit l'edifici que s'ha proposat bastir, no cap altre; i ho ha fet amb uns materials senzills, coneixent en cada moment el propis límits, però també la força dels qui, tossudament, s'expressen, des d'una situació vital i social en què no els és donat i on tot s'ha d'aconseguir pam a pam, victòria a victòria. I ara finalment, l'obra del poeta resisteix ja el pas del temps i esdevé solida en la seua senzillesa."

(**Agustí Pons**, *AVUI*, 18 març 1979)

"L'encert verbal, el cop de gràcia operatiu que tan sovint abunda en l'ús de formes tradicionals, és sempre el producte d'una seguretat lingüística excepcional i d'un hàbil coneixement dels recursos mètrics de la llengua. Si bona part d'aquesta obra és poesia popular, ho és en el sentit més noble del mot. Noble per l'exigència que s'imposa i per l'envejosa eficàcia expressiva que aconsegueix. La poesia de Martí i Pol no ha caigut mai en allò que massa sovint és el defecte cardinal de la poesia adreçada al poble: la facilitat i el sentimentalisme."

(**Lluís Solà**. Pròleg a *L'arrel i l'escorça*. Barcelona: Llibres del Mall, 1979)

"Hi ha una altra cosa que vull destacar, i que es relaciona amb aquella mateixa passió d'autoconeixement. Per Martí i Pol, el món és un llibre, i la figura metafòrica del llibre omple pàgines i més pàgines del llibre real, material, que escriu. Així llegim que el poeta, o qui sigui que assumeix el protagonisme de la veu dels poemes (una veu íntima que s'identifica de totes totes amb la veu del poeta), "gira full del capvespre". I, més endavant, rebla el clau de la qüestió amb aquests dos haikús lligats: "Als fulls dels dies / hi escric encara gestes / amb tinta verda // i em rellegeixo / com qui inventa paraules / que el neguitegen". Aquesta identificació tan plena, "els fulls dels llibres / com un espai molt íntim / que mai refusa" i que constitueix -hi afegiria jo- un món petit i habitable, motiva, també, que en allunyar-se'n el poeta se senti "tan solitari / que el venç l'enyor i plora".

Alguns d'aquests poemes recorden l'Espriu més lluminós, i per mi millor, que és el de Cementiri de Sinera. D'altres són més a tocar del més innecessari escrit per Brossa en aquells Poemes de seny i cabell. De tant en tant, un d'aquests textos produeix en el lector una esgarrifança, que diríeu que llegiu una rèplica -no pas en forma de carta, sinó de poema: de tanka- a un text de l'amic i corresponsal Joan Vinyoli: "En viu diàleg / amb vells fantasmes, passo / les hores mortes. / El poc que tinc em sobra / mentre em fan companyia".

(**Jordi Llavina**. "El sobrant de les maltempsades", *l'Avui*, "Cultura", Barcelona, 2002.)

OBRA LITERÀRIA

AUTOBIOGRAFIA

Joc d'escacs. Barcelona : Empúries, cop. 1995. 352 p. ISBN 84-7596-441-9

Obertura catalana. Barcelona : Empúries, 1989. 160 p. ISBN : 84-7596-176-2

ASSAIG

¿Què és poesia?. Barcelona : Empúries, 2000. 110 p. ISBN: 8475967051.

Per primera vegada en un llibre, Miquel Martí i Pol explica l'experiència de ser poeta i de la poesia en general. Narrat amb la senzillesa i l'elegància característiques de l'obra de Martí i Pol, ¿Què és poesia? es convertirà aviat, de ben segur, en un complement essencial per conèixer millor la seua obra i entendre la poesia, en paraules del poeta, 'com un compromís gairebé existencial entre vida i obra'.

INFANTIL

Bon profit. Barcelona : Empúries, 1986. 32 p. ISBN : 84-7596-078-2

Cada mot un món. Barcelona : Lumen, 1979. 187 p. ISBN 84-264-2203-9

En Joan Silencis. Barcelona : La Magrana, 1993. 32 p. ISBN : 84-7410-643-5

Teatre per a xiquets.

NARRATIVA

Defensa siciliana. Barcelona : Empúries, 1989. 188 p. ISBN 84-7596-214-9

Contes de la vila de R. i altres narracions. Barcelona : Edicions 62, 1992. 220 p. ISBN 84-297-2961-5

En aquest volum trobem històries realistes situades en una vila fabril. N'hi ha també de fantàstiques i sorprenents.

Barcelona-Roda de Ter. Barcelona : Empúries, 1987. 128 p. ISBN: 84-7596-114-2

POESIA

Paraules al vent. Barcelona : Ossa Menor, 1954.

Jordi Teixidor diu al pròleg d'aquesta nova edició que *Paraules al vent* s'incrusta en la línia més viva de la poesia d'avui. Trobar-hi influències seria fàcil; el poeta es busca a través dels ecos que arriben al seu cor. Els fets massa íntims i personals desapareixen per donar lloc a un sentiment que pugui generalitzar-se. La veu insistent exigeix un món que l'escolte.

Quinze poemes. Palma de Mallorca : La Font de les Tortugues, 1957.

El Poble. Palma de Mallorca : Daedalus, 1966.

El poble és tu i tu i tu
i tot d'altra gent que no coneixes,
i els teus secrets
i els secrets dels altres.
El poble és tothom,
el poble és ningú.
El poble és tot:
el principi i la fi,
l'amor i l'odi,
la veu i el silenci,
la vida i la mort.

La fàbrica. Barcelona : Quaderns El Bardiol, 1972.

Vint-i-set poemes en tres temps. Barcelona : Edicions 62, 1985. 59 p. ISBN 84-297-0486-8

La pell del violí. Barcelona : Empúries, 1987. 53 p. ISBN 84-7596-125-8

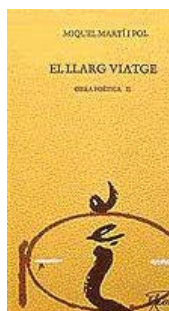

Ara et diré què vull, exactament. Llevar el barret de l'aurora i llençar-lo al foc dels dies alts: que cremi com la neu a les mans innocents, fronteres del somni. Destriar formes vanes i sols no prou madurs i llençar-los al rec que boteix amb la pluja. Esfullar margarides i trepitjar sembrats. Escampar jull per tots els carrers de la vila.

Cinc esgrafiats a la mateixa paret. Barcelona : Edicions 62, 2001. 64 p. ISBN : 84-297-4983-7

L'arrel i l'escorça. Barcelona : Curial, 1975. 186 p. ISBN 84-7256-056-2

El llarg viatge. Barcelona : Curial, Llibre del Mall. Barcelona,1976; Curial, 1977.

Quadern de vacances. Barcelona : Proa, 1984. 51 p. ISBN 84-7588-031-2

Aquesta poesia no és pas un joc, ni un esplai ociós, ni fruit d'un ofici de joglar. Sinó una confiança pregonada d'algú que necessita agermanar-se. (Del pròleg de Joan Oliver).

Amb vidres a la sang. Llibres del Mall. Barcelona.1977; Curial, 1977

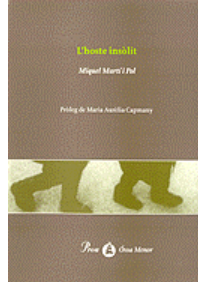
Crònica del demà. Barcelona : Mall, 1985. 58 p. ISBN 84-7456-004-7

Estimada Marta. Barcelona : Edicions 62, 1990. 69 p. ISBN 84-297-2990-9

Tres conjunts de poemes per a expressar les experiències que la malaltia que hi pateix li permet portar a terme: la superació, la reflexió i el desig.

L'hoste insòlit. Barcelona : Proa, 2000. 72 p. ISBN : 84-8437-062-3

Miquel Martí i Pol ha arribat a un tan alt ofici en l'art de les paraules, que el mateix ofici s'ha fet transparent i diries que no exigeixen cap mena d'esforç, ni al poeta que les diu, ni a tu que les escoltes.

Les clares paraules. Barcelona : Edicions 62, 1992. 69 p. ISBN 84-297-3504-6

L'àmbit de tots els àmbits. Barcelona : Edicions del Mall, 1982. 59 p. ISBN 84-7456-084-5

Primer llibre de Bloomsbury. Barcelona : Edicions 62, cop. 1995. 55 p. ISBN 84-297-3905-X

L'aniversari. Barcelona : Hymnsa, 1983. 26 p. ISBN: 84-7183-292-5

Andorra : (postals i altres poemes). Barcelona : Edicions 62, 1989. 60 p. ISBN 84-297-2946-1

Llibre molt personal, molt íntim, tant pel que fa a les "Postals", que relaten vivències de les estances que va fer amb la seua família, com pel que als "Altres poemes", en el quals s'hi troben evocacions andorranes.

Autobiografia i Cinc poemes d'iniciació. Barcelona : Empúries, Cop. 1984. 90 p. ISBN 84-7596-009-X

Ara que estic ben sol i és nit a fora t'escric només per dir-te que les coses no han mudat gens d'ençà que vam deixar-nos, que els arbres moren lentament, com sempre, i el riu segueix el curs de cada dia. T'escric del poble estant i em creixen líquens a les mans i em ressonen les paraules silenci endins, entre llibres i somnis. Estic tan sol que no goso ni moure'm.

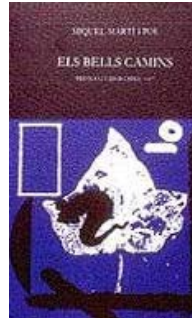
Llibre d'absències. Barcelona : Empúries, Cop. 1985. 77 p. ISBN 84-7596-029-4

Tu ja no hi ets i floriran les roses, maduraran els blats i el vent tal volta desvetllarà melodies; tu ja no hi ets i el temps ara em transcorre entre el record de tu, que m'acompanyes, i aquell esforç, que prou que coneixies, de persistir quan res no ens és propici

Per preservar la veu. Llibre del Mall. Barcelona, 1985.

Els bells camins. Barcelona : Edicions 62, 1991. 73 p. ISBN 84-297-2889-9

Obra poètica. 1 : (1948-1971)
Barcelona : Edicions 62, 1993. 416 p. ISBN: 84-297-3022-2

Obra poètica. 2 : (1970-1980).
Barcelona : Edicions 62, 1993. 432 p. ISBN : 84-297-3215-2

Obra poètica. 3 : (1980-1990).
Barcelona : Edicions 62, 1994. 400 p. ISBN : 84-297-3616-6

Temps d'interludi. Barcelona : Edicions 62, 1990. 68 p. ISBN 84-297-3137-7

Nova antologia poètica. Barcelona : Edicions 62, 1997. 251 p. ISBN: 8429742808.

La present antologia aplega poemes de tots els seus llibres publicats fins a 1995 amb l'intent de fer palpable l'evolució del poeta, no tan sols des del punt de vista del interressos temàtics sinó també formals.

Suite de Parlavà. Barcelona : Edicions 62, 1992. 64 p. ISBN 84-297-3324-8

El fugitiu. Barcelona : Edicions 62, 1998. 80 p. ISBN: 84-297-4390-1

Potser vindrà un altre matí més pur
i ens serà retornada la tendresa.
Desavesats, no gosarem a penes
vèncer la por del primer desgavell
i serà com si encara caminéssim
amb els ulls ben sotmesos a la fosca.
No és pas en va que ens repetim,
ni són vanes les múltiples repeses.
A cada gest perdem una mica de força,
però les mans se'ns afuen
i sabem que la mort no ens vencerà
si persistim en el risc i en l'espera.

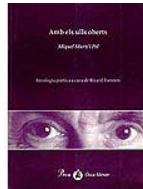
Un hivern plàcid. Barcelona : Edicions 62, 1994. 80 p. ISBN: 84-297-3789-8

Llibre de les solituds. Barcelona : Edicions 62 : Empúries, 1997. 56 p. ISBN 84-297-4326-X

És la vida posada en poemes, sensacions que podem haver compartit, pensaments que hem pogut tenir una vegada o altra. És un trobar-se un mateix en les paraules de l'altre i així saber més de nosaltres mateixos.

Amb els ulls oberts. Barcelona : Gran Enciclopèdia Catalana, 1999. 228 p. ISBN: 8482567292

El reconegut especialista Ricard Torrents aplega, seguint un ordre temàtic, els millors poemes de Martí i Pol i ens presenta de manera clara i rigorosa el seu univers poètic, des de la seua formació, passant per l'eclosió i finalment la consolidació com un dels noms fonamentals de la poesia catalana dels darrers cent anys.

Antologia poètica. Barcelona : Barcanova, 2000. 216 p. ISBN 84-489-0687-X

Vida, història i temps són les tres paraules que l'autor d'aquesta antologia ha escollit per definir la poesia de Miquel Martí i Pol, el poeta més llegit, conegut i estimat de la poesia catalana contemporània. La selecció i exposició dels poemes d'aquesta antologia, que respecta el moment en què l'autor els va concebre, vol mostrar i demostrar l'absoluta coherència interior, humana i poètica d'un home que ha fet de la seua vida poesia.

Haikús en temps de guerra. Barcelona : Edicions 62 : Empúries, 2002. 61 p. ISBN 84-297-5035-5

"A quin paisatge poden adscriure els somnis els sense pàtria?"
"Des del capvespre d'una mirada incerta l'infant pregunta."
"L'oreig recorda la blava llum dels dies perduts per sempre."
"Diré Kosovo per dir el buit que culmina l'horror del segle."

Després de tot. Barcelona : Proa,
2002. 62 p. ISBN: 84-8437-454-8

El darrer llibre de Miquel Martí i Pol pertany, per una lògica temporal irrefutable, a aquesta reflexió o balanç de vida que un autor fa, o pot fer, quan vitalment està instal·lat en la setantena.

AUDIOVISUALS

CD'S

Lluís Llach. Un pont de mar blava (amb textos de Martí i Pol). Barcelona: PICAP, 1993.

Manel Camp. Ressorgir (poemes de M. Martí i Pol). Barcelona: Origen, 1993.

VÍDEOS

Premis d'Honor de les Lletres Catalanes, II. Barcelona: Fundació Serveis de Cultura Popular, 1993.

Miquel Martí i Pol. Barcelona : Vernal Media / Enciclopèdia Catalana. 1 vídeo.

DISCOGRAFIA

L'Agram: 10 anys després. Terra Nostra. 1986. Si fossis tu.

Maria del Mar Bonet: A l'Olympia. Ariola.1975. Romanço.

Climent: Vivències. Cardisc. 1980. Cançó.

La Coral Còsmica: Tríptic. Guimbarda. 1979. Arbre.

Coses: Via Fora!. Movieplay. 1976. Aquesta remor que sent, Nova oració del parenostre, com hauria estat bell.

Coses: Ara és demà. Movieplay. 1977. Ara és demà.

Celdoni Fonoll: He heretat l'esperança. Pu-put!. 1978. Ara, Miquel; He heretat l'esperança; Es pot dir amb foc.

Celdoni Fonoll: Traginer de cançons. Belter. 1982. Mira'm als ulls.

Celdoni Fonoll: Recital 1.000. Promsos. 1984. Aquests profunds silencis plens de tu..., Ara mateix.

Celdoni Fonoll: Nit de Foc. AudioVisuals de Sarrià. 1985. L'espai de mi.

Celdoni Fonoll: Poesia eròtica. Xarxa Cultural. 1988. Estimada Marta (els quinze poemes del llibre).

Gavines del Ter: Gavines del Ter. Zebra. 1988. Mare, si fos mariner.

Grup Gavina: Amor mariner. Picap. 1990. Amor mariner, Senyor dels somnis.

Grup Peix Fregit: Mare, si fos mariner. AudioVisuals de Sarrià. 1990. Mare, si fos mariner.

Lluís Llach: I amb el somriure, la revolta. Ariola. 1982. Ara mateix.

Maria Cinta: La darrera nit del món. EDA. 1979. L'Elionor, Ben poca cosa tens, Ara et penso.

Òscar Mas: Arran d'alba. Pu-put. 1977. Romanço, Tal vegada.

Miquel i Santi: Miquel i Santi. EDA. 1979. Romanço.

Paco Muñoz: Anem anant. Dial Discos. 1980. In memoriam.

Paco Muñoz: Prometenca. Valdisc. 1984. Ben poca cosa tens.

Paco Muñoz: D'una terra dins la mar. PM. Produccions. 1990. Demano poc.

Ramon Muntaner: Presagi. Edigsa. 1976. Aquesta remor, No demano gran cosa, Si fossis terra, Les quatre banderes, Acompliment, Ve de ponent, Presagi, Poema, La gran remor del mar.

Betsy Pecanins: Vent amb veus. Discos Pentagrama. 1981. L'Elionor.

Manel Peiró: Enmig del joc. Fiore. 1984. Tots els miralls. Diré el que dic.

Teresa Rebull: També per tu. Edigsa. 1981. El meu país. També per tu.

Francesc Roca: Amor de mainada. CBS: 1981. Collarets de llum.

Sis Som: Sis Som. Digitals. 1987. Jo no demano gran cosa, Ara és demà.

Rafael Subirachs: Àlbum Subirachs. Concèntric. 1969. No em parleu de somnis, He après a no queixar-me, La sirena, Som una nosa.

Rafael Subirachs: Miralls. Discmedi. 1991. Cinc esgrafiats a la mateixa paret.

RECURSOS EN LÍNIA

Exposició bibliogràfica. Recull de material fet per la UAB molt interessant sobre l'autor.

<http://www.bib.uab.es/human/martipol.htm>

Miquel Martí i Pol. Selecció acurada de recursos en català feta pel Departament d'Ensenyament. Inclou recursos propis adreçats als més petits.

<http://pie.xtec.es/recursos/catala/mmpol/>

Miquel Martí i Pol. Informació sobre la vida i obra de l'autor recollida per l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana.

<http://www.portal.com/aelc/autors/martipolm/index.html>

Miquel Martí i Pol: el silenci fecund. Entrevista feta a Miquel Martí i Pol i publicada per Abaforum

<http://www.abaforum.es/users/1094/entrev6.htm>

Miquel Martí i Pol: serem allò que vulguem ser. Recull de poemes i biografia amb motiu de la VII Diada Poètica de magisteri Teatre-Mag Poesia

<http://www.mallorcaweb.com/Mag-Teatre/martipol/index.html>

Miquel Martí i Pol - Magisteri Teatre - Mag Poesia - MallorcaWeb

<http://www.mallorcaweb.com/Mag-Teatre/martipol/index.html>

Galeria virtual de Miquel Martí i Pol

<http://www.sinera.org/mmp/intro.htm>

Personatges Il·lustres

<http://www.xtec.es/recursos/socials/osona/persones/menupers.htm>

Selecció de poesia catalana. Miquel Martí i Pol

<http://www.intercom.es/folch/poesia/martipol.htm>

Lluís Llach i Miquel Martí i Pol a Mallorca

<http://www.fut.es/~mvc/planes/act10.htm>

Miquel Martí i Pol

<http://www.sinera.org/mmp/index.htm#dalt>

Plou a muntanyal

<http://www.sinera.org/mmp/mmp001.htm>

CD ROM "Dotze sentits". (english)

<http://www.iaa.upf.ets/poetest/poetes.htm>

Homenatge a Miquel Martí i Pol fet per Roger Milego
<http://www.geocities.com/RainForest/6759/poesia.htm>

Presentació del disc Porerra de Lluís Llach i Miquel Martí i Pol (en espanyol)
http://festivales.aragon.net/castellano/festivales/lluis_info_todo.html

Poema inèdit. 4 de febrer de 1991.
<http://pangea.upc.es/org/mocbcn/martipol.html>

Caixa de Girona. Exposició Miquel Martí i Pol, 70 anys.
<http://www.gna.es/fcg/exposicions/mp.html>

Pàgina especial de la XTEC (19-5-1999)
<http://www.xtec.es/recursos/catala/mmpol/index.htm>

ARTICLES

AVUI, 12 de novembre de 2003
<http://www.avui.es/avui/diari/docs/index4.htm>

AVUI, 16 de març de 1999
<http://www.avui.es/avui/99/mar/16/frm/390116.html>

La Vanguardia, 12 de novembre de 2003
<http://www.lavanguardia.es/public/web/51147392292.html>

La Vanguardia, 16 de març de 1999 - I -II
<http://www2.vanguardia.es>

La Vanguardia, 19 de març de 1999 - I –II-III-IV
<http://marte.vanguardia.es>

La Vanguardia, 9 de març de 1999
<http://marte.vanguardia.es>

La Vanguardia, 4 de març de 1999
<http://marte.vanguardia.es>

El 9 Nou, 23 d'octubre de 1998.
<http://www.osona.com/mmp.htm>

Entrevista a "Poesia", l'octubre de 1997.
<http://www.abaforum.es/users/1094/entrev6.htm>

El Temps, núm. 770, 16 al 22 de març de 1999.
<http://www.eltemps.com/eltemps/port770.htm>

ESTUDIS SOBRE LA SEUA VIDA I OBRA

Miquel Martí i Pol: Bibliografia

<http://www.sinera.org/mmp/mmpbibli.htm>

Fitxa editorial del "Llibre de les solituds"

http://www.readysoft.es/home/lilibgaudi/galera_6/solitud.html

Vida i obra. Fetes per Glòria Olivella. Juliol 1997.

<http://www.troc.es/idap/webalum/ gloria/mmp.html>

Col·loqui homenatge a la Universitat de Vic. 3 de març de 1999. (Hi ha enllaç del programa)

<http://www.uvic.es/noticies/inici.html>

Breu biobibliografia. XTEC.

<http://www.xtec.es/recursos/socials/osona/persones/miquelx.htm>

Poemes de Miquel Martí i Pol

<http://blues.uab.es/actualitat/noticies/poemes.htm>

*Acull els somnis
com el que són, un acte
de fe en la vida*